

KULTUR

Drömscenarier. Nygårds Karin Bengtsson är bäst på spöklika bilder

PUBLICERAD 2015-09-17

Nygårds Karin Bengtsson

”Untold stories”

Fotografiska, Stockholm. Visas t o m 15/1.

Huset är så stort att bara stengrunden är högre än kvinnan. Hon står böjd över några röllekor i den tufsiga gräsmattan och det är så dimmigt att man inte ser ut över nejden, hon är liksom inlåst i det anonyma landskapet. Utlämnad åt makterna. Jag får inte veta mycket om kvinnan i röd klänning, men jag känner direkt att hon är en ”Margot at the wedding” – kvinna, lite oklart knäpp, skulle kunna klättra upp i ett träd när som helst.

Så arbetar Nygårds Karin Bengtsson – dramat pågår någon annanstans än i hennes utsnitt. Vad händer i de här människornas huvuden?

De vänder bort sina huvud, bär mask, är målade i ansiktet, har huvudet i kudden. De sitter på sängar, vid sängar, i övergivna museala rum. De är som i halvvala och bilderna för ofta tankarna till galna sammanhang våra hjärnor skapar när vi sover. Men Nygårds Karin Bengtsson säger att vi inte behöver vara rädda för våra drömmar, inte ens när de är lite spöklika. Hon stannar i drömscenerna och ser vad som händer. Den måleriska känslan i fotografierna säger åt en att titta långsamt.

Utsnitten är ofta iscensatta som arkaiska miljöer, och modellerna bär antingen kläder av den sort man hittar i rekvisitaförråd på en teater, eller kreationer som får en att tänka på rustikt svenskt mode.

Vissa fotografier, däribland affischbilden på kvinnorna som står i ekan på den kavlugna sjön, är som tagna ur höstkataloger för svenska 00-talsdesigners som överdoserade på nordiskt vemod i en gravallvarlig allmoge-möter amish-stämning.

Jag märker att de bilder jag verkligen fastnar för är de där man anar mer samtidskänsla än teaterförråd och 1800-talsmåleri av Hammershøi, de som har mer av Hopper och utstrålar en spöklighet à la Lars von Trier.

Det är när Nygårds Karin Bengtsson inte tar i så hårt som hon lyckats bäst. När hon dödat sina darlings, och drömscenarierna är fria från schabloner men oroar ändå.

Då blir bilderna som en slags modern drömtydning, där man inte förväntas lösa gåtor.

TEXT

Malena Rydell

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt